

A Pécsi Ítéltábla Pécsen, a 2020. évi március hó 16. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

végzést:

A másodfokú bíróság az adócsalás büntette és más bűncselekmények miatt **vádlott** ellen indított büntetőügyben a Pécsi Törvényszék 13.B.276/2019/3. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy mellőzi a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára utalást, továbbá az ítélet kelte helyesen 2019. december 9.

Indokolás

- [1] A Pécsi Törvényszék a 2019. évi december hó 9. napján kelt 13.B.276/2019/3. számú ítéletében vádlottat bűnsegédként és folytatólagosan elkövetett az 1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdésében meghatározott és a (4) bekezdés szerint minősülő adócsalás büntette, közvetett tettesként és folytatólagosan elkövetett az 1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő adócsalás büntette, közvetett tettesként és folytatólagosan elkövetett az 1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdésében meghatározott és a (4) bekezdés szerint minősülő adócsalás büntette és az 1978. évi IV. törvény 276. §-ában meghatározott bűnsegédként és folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége miatt halmazati büntetésül 1 év 6 hónap börtönre, 2 év közügyek gyakorlásától eltiltásra és 2 év gazdasági társaság vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy legkorábban a büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A kiszabott szabadságvesztésbe a 2011. szeptember 1. napjától 2012. június 8. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította, a NAV Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága által előterjesztett polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította, a zár alá vételt feloldotta, rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.
- [2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője jelentett be fellebbezést a kiszabott büntetés enyhítése érdekében.
- [3] A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.
- [4] A vádlott és védője jogorvoslati kérelmét kizárólag a 2017. évi XC. törvény (továbbiakban: Be.) 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján, a kiszabott büntetés enyhítése érdekében jelentette be.
- [5] Ezért a másodfokú bíróság a jogorvoslatokkal sérelmezett ítéletnek a Be. 590. § (3) bekezdése alapján csak a fellebbezéssel támadott rendelkezését, illetve részét bírálta felül.

- [6] A Be. 590. § (5) bekezdés a), b) és c) pontja alapján azonban a korlátozott felülbírálat is kiterjed a Be. 607. § (1) és 608. § (1) bekezdésében felsorolt eljárási szabályok megtartására, a bűnösség megállapítására és a bűncselekmény minősítésére, illetve a Be. 590. § (7) bekezdése folytán - hivatalból - az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekre.
- [7] A korlátozott felülbírálat alapja az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás volt, miután annak megalapozottságát a másodfokú bíróság a Be. 591. § (2) bekezdésének a) pontja értelmében - tehát ugyancsak a korlátozott fellebbezés folytán - nem vizsgálta.
- [8] A másodfokú bíróság a felülbírálat során nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, amely miatt az ítéletet a Be. 607. § (1) bekezdése, vagy a 608. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül kellett volna helyezni.
- [9] Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére és cselekményének minősítése is megfelel a büntető anyagi jogszabályoknak.
- [10] Helyesen járt el akkor is, amikor az elkövetés idején hatályban lévő törvényt alkalmazta, bár annak indokát nem adta. Amint arra a fellebbviteli főügyészség is helytállóan utalt, a vádlott magatartása üzletszerű volt, amely az elbíráláskor hatályos törvény szerint a költségvetési csalás minősítő körülménye. A különösen nagy vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztéssel lenne büntethető, míg az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvény alapján az adóbevétele különösen nagy mértékben csökkentő adócsalás büntetési tétele kettő évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés. A halmazati szabályokra figyelemmel az elkövetés idején hatályos rendelkezések alapján kettő évtől tizenkét évig terjedő börtönbüntetés kiszabására van lehetőség, míg az elbíráláskor hatályos Btk.-t alkalmazva a büntetési tételkeret öt évtől tizenegy évet el nem érő szabadságvesztés. A büntetés enyhítésére vonatkozó rendelkezések szempontjából is az elkövetéskori törvény alkalmazása a kedvezőbb, hiszen a büntetési tételkeret kettő éves alsó határa helyett legkevesebb egy évi szabadságvesztés kiszabására nyílik lehetőség. Az öt éves alsó határnál pedig legkevesebb kettő évi szabadságvesztés szabható ki. Az elkövetéskor hatályos törvényben a középértékre vonatkozó szabály még nem szerepelt. Ezek tehát azok az indokok, amelyek alapján helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor az elkövetéskor hatályos büntető törvényt alkalmazta.
- [11] A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen tárta fel és azokat tényleges súlyuknak és jelentőségüknek megfelelően értékelte. A büntetés kiszabásakor a büntetés enyhítésére vonatkozó szabályokat alkalmazva a büntetési tételkeret alsó határánál kevesebb szabadságvesztést szabott ki, amely eltúlzottnak semmiképpen nem tekinthető. Kétségtelen tény, hogy a vádlott büntetés-elviselési képessége az orvosszakértői vélemény alapján csökkent, de nem kizárt. Az elsőfokú bíróság értékelt minden, a vádlott javára figyelembe vehető enyhítő körülményt, amikor az 1978. évi IV. törvény 87. § (1) bekezdés c) pontjának alkalmazásával szabta ki a büntetést. A másodfokú bíróság álláspontja szerint tehát az elsőfokú bíróság által kiszabott 1 év 6 hónap szabadságvesztés mértéke mind a büntetés általános, mind speciális célját szem előtt tartva szükséges, de egyben elégséges is a büntetési célok eléréséhez. Annak további enyhítése, vagy a büntetés próbaidőre történő felfüggesztése nem állna arányban a hasonló bűncselekmény miatt büntetett előéletű vádlott terhére megállapított cselekmények tárgyi súlyával, a költségvetésnek okozott több százmilliós kár nagyságával.
- [12] Következésképpen az enyhítést célzó fellebbezések nem voltak megalapozottak.
- [13] Az elsőfokú bíróság ítéletének az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezései is megfelelnek a jogszabályban foglaltaknak.
- [14] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság jogorvoslattal megtámadott ítéletét a Be. 598. § (2) bekezdése szerinti tanácsulésen eljárva a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta, mégis azzal, hogy mellőzte a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára történő utalást, tekintettel arra, hogy az 1978. évi IV. törvény szerint az ítéletben erről nem kell rendelkezni. Észlelte továbbá azt is, hogy elírás folytán az ítélet kelte tévesen került feltüntetésre, ezért azt helyesbítette.

P é c s, 2020. március 16.

Dr. Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Bencze Beáta s.k. előadó bíró, Dr. Túri Tamás s.k. bíró

A Pécsi Törvényszék 13.B.276/2019/3. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.III.5/2020/6. számú végzése folytán a 2020. évi március hó 16. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

. Tóth Sándor s.k.

a tanács elnöke